
Cherry Picking

Autor:

Data de publicació: 21-05-2017

La fal·làcia de prova incompleta, supressió de proves, o per la seva designació en anglès cherry picking (seleccionar el millor d'alguna cosa, o bé, seleccionar el pitjor d'alguna cosa, o bé, seleccionar alguna cosa "a mida"), és l'acció de citar casos individuals o dades que semblen confirmar la veritat d'una certa posició o proposició, alhora que s'ignora una important quantitat d'evidències de casos relacionats o informació que pot contradir la proposició. És un tipus de fal·làcia d'atenció selectiva, l'exemple més comú és el biaix de confirmació. És possible que aquesta fal·làcia es realitzi sense una intenció real d'enganyar.

El "cherry picking" té una connotació negativa, ja que suprimeix directament l'evidència que podria conduir a un quadre més complet.

La fal·làcia de prova incompleta, supressió de proves, o per la seva designació en anglès cherry picking (seleccionar el millor d'alguna cosa, o bé, seleccionar el pitjor d'alguna cosa, o bé, seleccionar alguna cosa "a mida"), és l'acció de citar casos individuals o dades que semblen confirmar la veritat d'una certa posició o proposició, alhora que s'ignora una important quantitat d'evidències de casos relacionats o informació que pot contradir la proposició.[1] És un tipus de fal·làcia d'atenció selectiva, l'exemple més comú és el biaix de confirmació. És possible que aquesta fal·làcia es realitzi sense una intenció real d'enganyar.[2]

El "cherry picking" té una connotació negativa, ja que suprimeix directament l'evidència que podria conduir a un quadre més complet.

Descripció

El concepte "cherry picking" es basa en l'acció duta a terme quan en el procés de collita de fruites, com ara les cireres, es recullen només les fruites més saludables i més madures. Un observador que tant sols vegi la fruita recollida pot concloure per tant, erròniament, que la major part, o fins i tot la totalitat, de la fruita de l'arbre està en bon estat de la mateixa manera. Paral·lelament pot expressar també l'acció de recollir només el fruit que és més a l'abast de la mà i de collita fàcil, sense tenir en compte l'altra fruita que està més amunt de l'arbre i per tant més difícil d'obtenir. Ambdós casos poden donar una falsa impressió de la qualitat de la fruita, ja que només és la mostra d'una part i per tant no és una mostra representativa.[3]

Aquesta fal·làcia es pot observar en nombroses fal·làcies lògiques. Per exemple, la fal·làcia de "la prova anecdòtica" tendeix a no considerar grans quantitats de dades en favor d'aquella evidència que es coneix personalment, el "ús selectiu de l'evidència" rebutja el material desfavorable a l'argument propi, mentre que la falsa dicotomia tria només dues opcions quan en realitat la quantitat d'alternatives disponibles és major.[4]

Ampliació del concepte

El Cherry picking, la supressió de proves o la fal·làcia d'evidències incompletes és l'acte d'assenyalar casos o dades individuals que semblen confirmar una posició particular tot ignorant una part significativa de casos o dades relacionades que puguin contradir aquesta posició. És una mena de fal·làcia de l'atenció selectiva, l'exemple més comú és el biaix de confirmació. [1] [2] recol·lecció de cireres es pot realitzar de manera intencionada o involuntària. Aquesta fal·làcia és un problema important en el debat públic. [3]

El terme es basa en el procés percebut de recol·lecció de fruites, com les cireres. S'espera que el recollidor només

seleccioni els fruits més bons i sans. Un observador que només veu el fruit seleccionat pot concloure erròniament que la majoria, o fins i tot, la fruita de l'arbre es troba igualment en bones condicions. Això també pot donar una falsa impressió de la qualitat de la fruita (ja que només és una mostra i no és una mostra representativa).

El Cherry picking té una connotació negativa, ja que la pràctica descuida, passa per alt o suprimeix directament les evidències que podrien conduir a una imatge completa.

Un concepte a vegades confós amb el Cherry-picking és la idea d'obtenir només el fruit fàcil de collir, tot i ignorar altres fruites més elevades a l'arbre i per tant més difícils d'obtenir (vegeu fruites penjants).

El Cherry picking es pot trobar en moltes fal·làcies lògiques. Per exemple, la "fal·làcia de l'evidència anecdòtica" acostuma a passar per alt grans quantitats de dades a favor d'aquella coneguda personalment, "l'ús selectiu de l'evidència" rebutja material desfavorable per a un argument, mentre que una falsa dicotomia tria només dues opcions quan hi ha més disponibles. La selecció de cireres pot referir-se a la selecció de dades o conjunts de dades, de manera que un estudi o enquesta donarà resultats previsibles desitjats, que poden resultar enganyosos o fins i tot completament contraris a la realitat. [4]

Història

Una història anecdòtica sobre el filòsof ateu del segle V aC Diagoras de Melos diu com, quan es van mostrar els dons votius de les persones que suposadament havien escapat de la mort per un naufragi resant els déus, va assenyalar que molta gent havia mort al mar malgrat les seves oracions. No obstant això, aquests casos no es van commemorar amb la mateixa fruïció. [5] Michel de Montaigne (1533-1592) en el seu assaig sobre profecies comenta a persones disposades a creure en la validesa dels suposats vidents:

Veig a alguns que se'ns dona la possibilitat d'estudiar i comentar els seus almanacs, i ens els produeixen com a autoritat quan han endevinat alguna cosa; i, per aquest motiu, però que aquestes presumptes autoritats de vegades topen amb una veritat entre un nombre infinit de mentides... Ningú dona publicitat als seus flimflams i falsos pronòstics, ja que són infinits i comuns; però si que es vanten amb d'una sola veritat, això comporta un informe important, com rar, increïble i prodigiós. [6]

En ciències

El Cherry picking s'utilitza sovint en la negació de ciències com la negació del canvi climàtic. Per exemple, escollint els períodes de temps apropiats deliberadament, p.e.1998-2012, es pot crear una "pausa" artificial, fins i tot quan hi ha una tendència d'escalfament continuada.

El Cherry picking és una de les característiques epistemològiques del desnialisme i àmpliament utilitzada per diferents negacionistes científics per contradir aparentment els resultats científics reals. Per exemple, s'utilitza en la negació del canvi climàtic, la negació dels efectes negatius sobre la salut del consum de productes del tabac i el tabaquisme passiu i la negació de l'evolució per part dels creacionistes.

El fet d'escollir fets selectius entre les proves competidores, per tal de subratllar aquells resultats que donen suport a una determinada posició, tot i ignorar o rebutjar qualsevol descobriment que no ho admeti, és una pràctica coneguda com a "cirera de cirera" i és un distintiu de la pobra ciència o pseudociència. [8]

-?Richard Somerville, Testimony before the US House of Representatives Committee on Energy and Commerce Subcommittee on Energy and Power, March 8, 2011..

La ciència rigorosa mira totes les evidències (en lloc de recollir cireres només evidències favorables), controla variables per identificar el que funciona realment, utilitza observacions encegades per minimitzar els efectes del biaix i utilitza lògica coherent internament "[9].

Dins medicina

En un estudi de 2002, una revisió de dades mèdiques anteriors va trobar el Cherry-picking en proves de medicació antidepressió:

Uns investigadors van revisar 31 assajos d'eficàcia antidepressius per identificar els criteris d'exclusió primària utilitzats per determinar l'elegibilitat per a la participació. Els seus resultats suggereixen que els pacients en els assajos antidepressius actuals representen només una minoria de pacients tractats en pràctiques clíniques de rutina per depressió. Excloure possibles assajos clínics amb certs perfils significa que la capacitat de generalitzar els resultats d'assaigs d'eficàcia antidepressiva no té suport empíric, segons els autors. [6]

En argumentació

En l'argumentació, la pràctica de "Quote_mining" és una forma de recollir cireres, en la qual el debator tria selectivament algunes citacions que donen suport a una posició (o exagera una posició oposada), al mateix temps que ignoren aquelles que moderaven la cita original o la posen en un context diferent. La selecció de les cireres als debats és un gran problema, ja que els fets en si són certs, però cal posar-los en context. Com que la investigació no es pot fer en directe i sovint és intempestiva, els fets o cites Cherry-picking se solen enganxar al mainstream públic i, fins i tot corregits, condueixen a una mala interpretació generalitzada de grups dirigits.

Argument unilateral

Un argument a una cara (també conegut com apilament de cartes, apilament de la baralla, ignorant la contrarevència, inclinació i supressió de proves) [7] és una fal·làcia informal que es produeix quan només es proporcionen les raons que donen suport a una proposició, mentre que totes les raons que s'hi oposen. s'ometen.

El professor de filosofia, Peter Suber, ha escrit: "La fal·làcia unilateral no fa que un argument sigui vàlid. Ni tan sols pot fer que l'argument sigui infundit. La fal·làcia consisteix a persuadir els lectors, i potser a nosaltres mateixos, que hem dit prou per inclinar l'escala de proves i, per tant, suficient per justificar un judici. Si hem estat d'una cara, però, encara no ho hem dit prou per justificar un judici. Els arguments que hi ha a l'altra banda poden ser més forts que els nostres. No ho sabrem fins que no les examinem. Així doncs, la fal·làcia unilateral no significa que els locals siguin falsos o irrelevants, només que estiguin incomplets". [8]

"Amb missatges racionals, heu de decidir si voleu utilitzar un argument d'una cara o un de dues cares. Un argument a una cara només presenta la cara pro de l'argument, mentre que un argument a dues cares presenta les dues parts. De quina utilitzeu dependrà de quina satisfaci les vostres necessitats i el tipus de públic. Generalment, els arguments unilaterals són millors amb públics ja favorables al vostre missatge. Els arguments a dues cares són els millors per a públics que s'oposen al vostre argument, s'educen millor o ja s'han exposat a arguments contraris." [8]

L'apilament de cartes és una tècnica de propaganda que pretén manipular la percepció de l'audiència d'un tema fent èmfasi en un costat i reprimint un altre. [9] Aquest èmfasi es pot aconseguir mitjançant la parcialitat dels mitjans o l'ús de testimonis unilaterals o simplement censurant la veu dels crítics. La tècnica s'utilitza habitualment en discursos persuasius dels candidats polítics per desacreditar els seus opositors i per fer-se semblar més digne. [10]

El terme prové del truc del mag de "apilar la baralla", que consisteix en presentar una baralla de cartes que sembla haver estat barrejada aleatòriament, però que, de fet, està "apilada" en un ordre específic. El mag coneix l'ordre i és capaç de controlar el resultat del truc. Al pòquer, es poden apilar cartes de manera que es donin determinades mans a determinats jugadors. [11]

El fenomen es pot aplicar a qualsevol assignatura i té àmplies aplicacions. Sempre que existeixi un ampli espectre d'informació, es poden contrastar les aparences destacant alguns fets i ignorant-ne d'altres. L'apilament de targetes pot ser una eina de grups de promoció o d'aquells grups amb agendes específiques. [12] Per exemple, un pòster d'enristació pot centrar-se en una imatge impressionant, amb paraules com "viatge" i "aventura", mentre que situen les paraules "inscriviu-vos durant dos o quatre anys" a la part inferior en un punt de mida més reduït i menys visible. [13]

Vegeu també

Fal·làcia
Biaix mostral
Biaix de confirmació
Prova anecdòtica
Fal·làcia de cita fora de context
Generalització precipitada
Fal·làcia informal

Referències

The Internet Encyclopedia of Philosophy, "Fallacies", Bradley Dowden (2010)
Cherry Picking
Klass, Gary. «Just Plain Data Analysis: Common Statistical Fallacies in Analyses of Social Indicator Data. Department of Politics and Government, Illinois State University» (PDF). statlit.org. ~2008. Arxivat de l'original el March 25, 2014. [Consulta: March 25, 2014].
Goldacre, Ben. Bad Science. HarperCollins Publishers, 2008, p. 97–99. ISBN 978-0-00-728319-4.
Hecht, Jennifer Michael. «Whatever Happened to Zeus and Hera?, 600 BCE-1 CE». A: Doubt: A History. Harper San Francisco, 2003, p. 9–10. ISBN 0-06-009795-7.
The Brown University Psychopharmacology Update, 13, 5, May 2002, pàg. 1–3. ISSN: 1068-5308. Based on the studies:
«One-Sidedness - The Fallacy Files». [Consulta: 14 octubre 2014].
Peter Suber. «The One-Sidedness Fallacy». [Consulta: 25 setembre 2012].
The fine art of propaganda: a study of Father Coughlin's s=Institute for Propaganda Analysis. Harcourt Brace and Company, 1939, p. 95–101.
C. S. Kim, John. The art of creative critical thinking. University Press of America, 1993, p. 317–318.
Ruchlis, Hyman. Clear thinking: a practical introduction. Prometheus Books, 1990, p. 195–196.
James, Walene. Immunization: the reality behind the myth, Volume 3. Greenwood Publishing Group, 1995, p. 193–194.
Shabo, Magedah. Techniques of Propaganda and Persuasion. Prestwick House Inc, 2008, p. 24–29.
Bibliografia

Cherry Picking

The Internet Encyclopedia of Philosophy, "Fallacies", Bradley Dowden (2010)
Goldacre, Ben. Bad Science. HarperCollins Publishers, 2008, p. 97–99. ISBN 978-0-00-728319-4.
C. S. Kim, John. The art of creative critical thinking. University Press of America, 1993 [Consulta: November 24, 2010].

Enllaços externs

Jáñez Barri, Tarsicio (1998).[1] Lògica Jurídica